

گاندی، رهبر بزرگ و بانی استقلال هندوستان (1869م)

مهندس گاندی در تاریخ دوم اکتبر سال ۱۸۶۹ میلادی در روستایی در ایالت گجرات هند به دنیا آمد.

مهندس گاندی در تاریخ دوم اکتبر سال ۱۸۶۹ میلادی در روستایی در ایالت گجرات هند به دنیا آمد. هجده ساله بود که به راهنمایی یکی از دوستان خانوادگی، برای ادامه تحصیل به انگلستان فرستاده شد. در آغاز ورود به لندن نهایت کوشش خود را به کار برد که یک جنتلمن واقعی باشد، اما اقامت در لندن و آشنایی با محافل دانشگاهیان و شرق شناسان طبیعت ثانوی او را کامل کرد و از این جوان محجوب، یک مرد شرقی مبادی آداب، آرام و کامل ساخت. گاندی در سال ۱۸۹۱م به وطن بازگشت و در بمبئی به وکالت پرداخت و پس از چندی به عنوان وکیل یک شرکت تجاری مسلمان و هندی استخدام شد و در سال ۱۸۹۳م عازم شهر ناتال در آفریقای جنوبی شد. در آفریقای جنوبی او با مشاهده تبعیض نژادی، به خصوص در قبایل اقلیت هندی؛ تبار این کشور، نهضت مبارزه با تبعیض نژادی را پایه گذاشت. او خاطره تلخ خوردن مأمور قطاری را که به او اجازه داد در کوپه درجه یک بنشیند تا پایان عمر فراموش نکرد. گاندی، سال ۱۹۱۷م در حالی به وطن برگشت که شهرت خاص و عام یافته بود. نا شناس از وطن رفته و سر شناس برگشته بود. وی از حدود سال ۱۸۹۵م؛ های بعد از جنگ جهانی اول تا بعد از جنگ جهانی دوم یعنی حدود ۳۳ سال، بی وقفه برای نجات مردم خود و استقلال کشورش از یوغ انگلیسی ها مبارزه کرد تا بالاخره بعد از تحمل رنج های فراوان در این راه و همراهی افرادی چون «جواهر لعل نهرو» در آگوست ۱۹۴۷م کشور هند را به استقلال و مردمش را به آزادی رسانید. گاندی پس از اعلام استقلال، حاضر به قبول مقامی در حکومت هند نشد و رهبری کنگره را به نهرو داد. شیوه مبارزاتی مهاتما گاندی در نوع خود در جهان بی نظیر بوده است. شیوه مبارزه او امروزه در جهان به عنوان یک الگو و فلسفه مطرح است، او همیشه بر حقیقت، صلح و عدم خشونت برای رسیدن به مقاصد تأکید فراوان داشت. بعد از ظهر روز ۳۰ ژانویه ۱۹۴۸م، تنها پنج ماه پس از استقلال هند، هنگامی که مهاتما گاندی از خانه موقتی اش در دهلی به طرف یک جلسه دعا می رفت، از ناحیه شکم و سینه توسط یک جوان متعصب هندو، هدف سه گلوله قرار گرفت و در سن هفتاد و نه سالگی جان سپرد. کتاب «تجربیات من از حقیقت» از جمله آثار گاندی است.